

Herdenkingsconcert 4 mei 2016 Kerk Tempsplein

Duo voordracht 4.2 door **Lena Obernitz (Bernardinus College)**

Vertaling teksten uit het Duits

Uit “Anne Frank, de laatste zeven maanden” door Willy Lindwer

Hanneli Goslar:

In Maastricht beleefde ik een zeer grote verrassing. Op een dag werd mij bezoek aangemeld. Ik kleepte me dus mooi aan, met de kleren die ik van de Nederlanders gekregen had. We waren door een paar christelijke gezinnen geadopteerd. Ze hadden ons kleren gegeven en zoetheid gebracht, zeer goedaardige mensen. En wie stond daar opeens voor mij? Meneer Frank! Ik was zo blij, ik kon het niet afwachten, ik moest het hem vertellen: “Uw dochter leeft.” Ik zei hem dat, waarop hij zei: “Neen.” Hij had het al gehoord, dat ze niet meer leefde, maar ik wist het niet, want als ik haar gezien had, was zij immers nog in leven geweest.

Hij had de namen van mij en mijn zus op een lijst gezien. Mijn zus zat in een kindertehuis in Laren, en daar had hij haar bezocht. Hij heeft mij alles verteld, wat er met hem is gebeurd.

We begonnen te overleggen wat we moesten doen.

De moeder van meneer Frank woonde in Zwitserland, en hij kende mijn oom in Zwitserland. Hij heeft contact opgenomen – dat ging niet zoals vandaag, de post functioneerde nog niet.

Meneer Frank moest zes tot acht uur van Amsterdam naar Maastricht rijden.

Destijds was hij als een vader voor mij, hij heeft al het verdere geregeld.

In september kwam ik in Amsterdam aan, en meneer Frank heeft voor alle papieren gezorgd om naar Zwitserland te kunnen rijden. Ik weet de datum nog precies, het was 5 december.

Ik draag een kettinkje met een hanger, de koningin staat op de ene zijde en op de andere zijde heeft meneer Frank “5 december 1945” laten graveren. Dat was op de dag dat hij mij, mijn zusje en een vriendin met haar zus met het vliegtuig naar Zwitserland bracht. Mijn oom is van Genève naar Zürich gereisd om ons af te halen, en meneer Frank heeft een bezoek aan zijn moeder gebracht.